

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-231/17-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., u predmetu radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 10. siječnja 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/17-01/502, urbroj: 401-01/04-17-3 od 11. rujna 2017.

Obrazloženje

Tužitelj je pokrenuo upravni spor protiv tuženika jer nije u zakonom propisanom roku odlučio o žalbi koju je tužitelj podnio protiv rješenja Županijskog državnog odvjetništva u Splitu, broj: PPI-DO-10/2017 od 7. lipnja 2017. Ovim rješenjem odbijen je zahtjev tužitelja za pristup informacijama pozivom na odredbu članka 23. stavka 5. točke 4. u svezi s člankom 5. stavkom 1. točka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15.). Tijekom upravnog spora tuženik je rješenjem od 11. rujna 2017., odbio žalbu koju je tužitelj izjavio protiv navedenog rješenja.

Podneskom od 12. listopada 2017., tužitelj je proširio tužbeni zahtjev i predložio da sud poništi rješenje tuženika. U tužbi ističe kako se upisnici vode u posebnim knjigama ili u CTS-u (sustav za praćenje predmeta), a upis u CTS vrši se na način naveden u posebnim uputama za unos podataka za kaznene i građansko-upravne odjele (članak 229. stavak 1. Poslovnika državnog odvjetništva- Narodne novine, broj 5/14. i 123/15.). Smatra da je u postupku nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i počinjena bitna povreda upravnog postupka jer nema navoda koristi li tijelo javne vlasti CTS sustav niti o tome ima ikakvih obrazloženja. Poziva se na stav Europske unije C-491/15 od 11. siječnja 2017., prema kojem tijela javne vlasti radi ispunjenja zahtjeva za pristup informacijama mogu biti dovedena do toga da primjenom postojećih alata za pretraživanje izrade dokument iz informacija sadržanih u bazi podataka. Obrazlaže način rada informacijskog sustava za praćenje predmeta i smatra da je kroz modul 27. Izvješća- statistička, moguće postavljanje ad hoc upita i omogućavanje sumarnog pregleda podataka o radu državnog odvjetništva ili određenog rješavatelja u odabranom periodu, filtriranje i sortiranje podataka u izvještajima po raznim

kriterijima, ovisno o vrsti izvještaja, izvoz podataka u Excel, PDF, i HTML. Smatra da je pogrešno primijenjena odredba članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama jer je moguće primjenom postojećih alata za pretraživanje izraditi dokument iz informacija sadržanih u bazi podataka, a što se ne može smatrati stvaranjem nove informacije zbog čega drži da nije bilo razloga za primjenu odredbe članka 25. istog Zakona. Predlaže da Sud uz rješenje tuženika poništi i rješenje javnopravnog tijela prvog stupnja te predmet vrati na ponovno odlučivanje.

Tuženik je dostavio odgovor na tužbu kojim se u cijelosti protivi tužbenim navodima. Poziva se na stajalište ovog suda izraženo u presudi broj UsII-145/17 od 17. kolovoza 2017. koji se vodio po identičnom zahtjevu tužitelja za drugi vremenski period i protiv drugog Državnog odvjetništva, a iz kojeg proizlazi da je informacija kakvu tužitelj traži u suštini obrada određenih podataka, a ne informacija koja kao takva postoji. Predlaže da sud tužbu odbije i potvrdi osporeno rješenje.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema odredbi članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj: 25/13. i 85/15.) informacija je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis) koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj od tijela javne vlasti zatražio dostavu podataka koji se odnose na razdoblje od 1. veljače do 31. svibnja 2017. a u svezi s brojem pritužbi/zahtjeva o davanju obavijesti o poduzetim radnjama povodom kaznene prijave ili dojave o počinjenom kaznenom djelu, o broju naloga višeg državnog odvjetnika nižem državnog odvjetniku da podnosiocima pritužbe dostavi zatraženu obavijest o poduzetim radnjama i o broju naloga višeg državnog odvjetnika nižem državnog odvjetniku da u primjerenom roku poduzme radnje koje je trebao poduzeti.

Rješenjem tuženika utvrđeno je da je cilj Zakona o pravu na pristup informacijama omogućiti i osigurati ostvarivanje Ustavom zajamčenog prava na pristup informacijama kao i ponovnu uporabu informacija fizičkim i pravnim osobama putem otvorenosti i javnosti djelovanja tijela javne vlasti. Također je napomenuto da se pristup informaciji u smislu tog Zakona odnosi na pristup već gotovoj i postojećoj informaciji, dakle onoj koja postoji u materijaliziranom obliku jer Zakon ne obvezuje tijela javne vlasti da izrađuju analize, izvješća i sastavljaju odgovore na pitanja, pokreću postupke ili obavljaju dodatne aktivnosti. Prema stajalištu tuženika pristup informacijama u smislu Zakona o pravu na pristup informacijama uključuje dobivanje preslike gotove informacije koju tijelo javne vlasti posjeduje u trenutku podnošenja zahtjeva.

Iz obrazloženja rješenja tuženika proizlazi da je obzirom na način vođenja podataka pred tijelom javne vlasti koji su predmet tražene informacije, tuženik utvrdio da bi izlučivanje podataka koje tužitelj traži zahtijevalo izradu novog sučelja kaznenog upisnika jer sučelja elektroničkih upisnika KR-GO i K-DO sadrže predefinirane izvještajne funkcionalnosti te bi izlučivanje podataka koje traži tužitelj za traženo razdoblje zahtijevalo izradu novog predefiniranog sučelja.

Tužbenim razlozima tužitelj nije doveo u sumnju pravilnost zaključka tuženika koji se odnosi na tehničke mogućnosti pružanja traženih podataka zbog čega se pozivanje tužitelja na presudu Europskog suda broj: CE-491/15 od 11. siječnja 2017. ocjenjuje neosnovanim.

Također, tuženik se pravilno poziva na postojeću praksu ovog suda koja je utemeljena na većem broju presuda kojoj je ovaj sud donio u svezi sa žalbama tužitelja podnesenim protiv rješenja tuženika kojima je potvrđeno stajalište javno pravnog tijela da se zahtjev tužitelja ne odnosi na dostavu informacije koja kao takva postoji već se od javno pravnog tijela traži obrada određenih podataka što izlazi izvan okvira i svrhe ostvarivanja prava na pristup informacijama u smislu Zakona o pravu na pristup informacijama.

Iz navedenih razloga na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima

(„Narodne novine“ broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) valjalo je odlučiti kao u izreci.
U Zagrebu 10. siječnja 2018.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.